

A povstali noví Pavlíci Morozové

zvedavec.news/komentare/2023/05/9645-a-povstali-novi-pavlici-morozove.htm

Psal se 5. duben 2022. Učitelka českého jazyka na jedné z pražských základních škol MARTINA BEDNÁŘOVÁ odučila hodinu, na které se žáky osmého ročníku diskutovala o konfliktu na Ukrajině. Nabídla jim jiný pohled na příčiny jeho vzniku i tehdy aktuální dění. O dva dny později byla bez práce. Nenašla si ji dodnes. Na školu podala žalobu za neoprávněnou výpověď - sama dnes čelí obvinění z trestného činu popírání, schvalování a omlouvání genocidy. Hrozí jí tři měsíce až šest let „natvrdo“



Martina Bednářová

Ještě loni v dubnu jste na hodině češtiny av rámci konkrétní učební kapitoly, věnující se vztahu mezi médií a realitou, diskutovali se žáky na aktuální a tehdy opravdu horké téma rusko - ukrajinského konfliktu. Sama jste se vyjádřila, že celý život „tlačíte“ do dětí to, aby si pořizovali co nejvíce informací a při studiu čerpali z různých zdrojů... Témou hodiny tedy bylo i kritické myšlení. Tam jste ale u žáků osmého ročníku narazili... v čem konkrétně? Co se událo?

Tak tedy, jak začít? Rozpoznávat rozpor mezi mediálním sdělením a realitou je téma, které je dáno školním vzdělávacím programem a vést děti ke čtenářské či mediální gramotnosti je podle mě (a současně podle rámcového vzdělávacího programu vydaného ministerstvem školství) nezbytností. Pokud tedy chci na něčem demonstrovat disproporce mezi realitou a jejím zobrazením v médiích, musím samozřejmě zvolit téma aktuální, takové, které hýbe společností a společenským míněním a je tak naléhavé, přítomné a živé, že se s ním žáci denně setkávají. A přesně takovým tématem, které splňovalo tyto předpoklady, byla válka, či chcete-li vojenský konflikt na Ukrajině. A co se tedy stalo v té hodině? Aniž bych k tomu dala jakýkoliv pokyn, souhlas, dokonce aniž bych o tom věděla, mě začali dva žáci (žák a žákyně) nahrávat. Tím se dopustili závažného přestupku proti školnímu řádu. Alarmující a svědčící o dvojím přístupu vedení školy je, že pár dní předtím byla za nahrávání o přestávce v budově školy kázeňsky potrestána žákyně, která se snažila nahrát na mobil jednání svých spolužáků, aby si tak opatřila důkaz o šikaně, které se na ní dopouštěli spolužáci. Paní ředitelka se s ní odmítla bavit, v podstatě ji vykázala ze ředitelny, žákyně byla potrestána důtkou třídního učitele, a tím škola celou záležitost vyřešila. O to nepochopitelnější je, jak škola postupovala v mém případě. Žáci byli pochváleni, pořízení nahrávky (která je středobodem celé kauzy) z vyučovací hodiny bylo paní ředitelkou vyzdviženo jako jejich osobní statečnost. Avšak vzhledem k tomu, že nahrávka začíná v okamžiku, kdy hovořím o rozpadu Sovětského svazu v roce 1991, ospravedlňovat takto závažné porušení školního řádu tím, jak se žáci cítili ohroženi a nevěděli, jak reagovat apod., jsou naprosto směšná, nesmyslná a tendenční.

5. dubna loňského roku jste na hodině žákům řekli, že k tomuto datu se v Kyjevě nic neděje a je tam klid... Podle vašich vlastních slov si děti na základě zpráv v médiích představovaly, že v Kyjevě je doslova apokalypsa a celé město hoří po bombardování ...situace byla ale jiná. Připomeňme si například četné návštěvy hollywoodských celebrit – na sklonku února

2022 přijel do Kyjeva americký herec Sean Penn, ve Lvově se v dubnu přemlouvala americká herečka Angelina Jolie, v květnu odehrál v kyjevském metru koncert zpěvák Bono Vox, v létě zda herečka Jessica Chastain... Člověk, který používá obyčejný, zdravý selský rozum a uvažuje kriticky, začne okamžitě pochybovat a ptát se, proč se celebrity stejným způsobem neaktivizovaly i na místech konfliktů, které dlouhá léta vedly ve světě USA... A proč s vydatnou mediální podporou navštěvují zemi, která se zmítá ve válce a hrají koncerty v Kyjevě, který je údajně pod bombardováním? Vy sama jste na hodině pracovali s fakty a vojenskými mapami a za svým vyjádřením, že v Kyjevě se k datu 5. dubna 2022 nic nedělo, si nadále pevně stojíte...

Ano, stojím. A pokud někdo tvrdí něco jiného, bude muset zpochybnit nejen má tvrzení, ale např. i závěry amerického Institutu pro výzkum války, neboť má tvrzení byla a jsou v doslovném souladu s pozorováním a závěry (nejen) tohoto institutu. Mohu prokázat a prokážu, že v době, kdy jsem hovořila o situaci v Kyjevě, město bylo zcela pod kontrolou Ukrajinců, probíhal tam normální, běžný život, v žádném případě město nehořelo, jak vyjádřili své obavy žáci. Stály se tam několikahodinové fronty na poštovní známky, fungovaly obchody, restaurace, diplomacie, město fungovalo v běžném režimu. Ukrajinci ve velkém dováželi z Čech do Kyjeva zde zakoupené vozy, neboť právě v tuto dobu byly zproštěny celních poplatků. Přesně, jak uvádíte, v Kyjevě se střídala jedna oficiální návštěva za druhou. Z Prahy se posilovaly autobusové spoje, protože tam váleční „uprchlíci“ odjížděli oslavit Velikonoce. Řada českých škol a školek uvolňovala ukrajinské žáky, aby mohli odjet strávit velikonoční prázdniny právě do Kyjeva. Mám fotografie a videa z inkriminovaných dní, jak Kyjev vypadal. A v tom například vidím ohromný rozpor mezi realitou a tím, co nám tady bylo vnucováno mainstream médií.

Dva z vašich žáků si vaše slova o dění na Ukrajině nahráli na mobil a v podstatě vás udali. Týdeník Respekt napsal, že jste „narazili na mediálně gramotné žáky z intelektuálních rodin...“ Přeložme si propagandu do normální řeči – narazili jste na režimem indoktrinovaná děcka, jejichž rodiče mají rodinné vazby na známé novináře v mainstreamu. To je celé. Ředitelka vás na základě 18 minutové nahrávky ze dne na den propustila. Celé to proběhlo za zajímavých okolností - můžete je pro české čtenáře popsat?

Tak s těmi rodiči bych to ještě zpřesnila. Jedním z těch „správně smýšlejících“ žáků byl syn pana Františka Kroupy – Jonáš. Sám pan Kroupa je dle mých informací velmi úzce spjat s neziskovými organizacemi, konkrétně s těmi, které se zabývají Ukrajinou, potažmo uprchlíky, takže jeho postoje k ukrajinské problematice jsou zřejmé. Také je to ale kamarád pana exstarosty Prahy 6 Ondřeje Koláře, který jako starosta dal ředitelce školy přímý pokyn k mému okamžitému propuštění ze zaměstnání. Mimochodem p. Kolář se proslavil svým strháváním pomníků sovětským hrdinům 2. světové války v Praze 6 a také svým následným ukrýváním se kdesi ve sklepě ze strachu před ruskou špionáží. (Takto nám to prezentovala média.) Za sebe mohu říci, že kdyby zůstal ve sklepě i nadále, bylo by to nejlepší, rozhodně pro žáky ZŠ Na Dlouhém lánu v Praze 6 ano. Svým jednáním totiž připravil děti o zkušeného úspěšného kantora, aniž by zajistil adekvátní náhradu, a velmi jim tak zkomplikoval možnost kvalitní přípravy na přijímací zkoušky z českého jazyka. No a tento pan Kolář je synem pana Petra Koláře, přítele prezidenta Pavla. Zajímavá provázanost, že? A zřejmě ledacos vysvětluje. Takže zpět ke Kroupovi. Tento pán přišel do ředitelny s nahrávkou z předmětné hodiny, která byla pořízena, jak jsem již zmínila, v rozporu se školním řádem a se striktním požadavkem, že tato paní (já) už děti nikdy učit nebude. Aby zdůraznil svou pozici pedagogického inkvizitora vyplývající z přátelství s panem starostou, několikrát přímo z ředitelny volal Kolářovi a nakonec se v mé přítomnosti paní ředitelky zeptal: „Tak co

s ní provedeme?“ Jeho vystupování popíši jedním slovem jako arogantní. Možná dvěma slovy – arogantní a ubohé. S nahrávkou mě ovšem odmítl seznámit, že ji přehraje pouze paní ředitelce. Dnes už vím proč. Byla totiž sestříhaná, účelově ozvučená a zmanipulovaná. Paní ředitelka nejen, že se nepozastavila nad tím, že se v hodině nepřipustně nahrávalo, dokonce to podle ní bylo správné. Nedala mi vůbec žádnou možnost obhajoby, nesměla jsem se k ničemu vyjádřit, byla velmi stručná: „Zítra už nechod’.“

Podali jste na školu žalobu za neoprávněnou výpověď'. To, že se vracíme někam do nechvalně známých let minulých a pracovněprávní spory se mění na politické procesy paradoxně podtrhuje i zajímavé jméno soudkyně která o vašem případě rozhodovala - JUDr. Lada Horáková ... Soud, který podle vašich slov neprobíhal férově, jste prohráli, plánujete se však odvolat. Mezitím jste byla obviněna z trestného činu popírání, schvalování a omlouvání genocidy. Jak k tomu vůbec došlo? Jak se to událo?

No, některá jména soudců se zapsala do dějin, namátkou mě napadá soudce Urválek, soudkyně Brožová – Polednová, třeba se do paměti národa vryjí i další jména. Takže paní soudkyně Lada Horáková: tento soud byl naprostý výsměch právu, spravedlnosti, objektivitě, ale i slušnosti a morálce obecně. Soudkyně Lada Horáková nám opakovaně odmítala zaprotokolovat důkazy týkající se mého profesního působení a úspěchů s odůvodněním, že profesní úspěchy, 30 letá pedagogická praxe, bezúhonnost, obliba u dětí, aj. nejsou pro soud zabývající se pracovním právem relevantní. Zajímavé, co je tedy pro takový soud relevantní? Když se mě zeptala, jak to bylo s ukrajinskou dívkou -válečnou uprchlicí-, která seděla v této hodině v první lavici, chtěla jsem jí objasnit, že dívka tu žila/žije delší dobu, vůbec se nejedná o uprchlíka před válkou, ale je tu s matkou, která již v Čechách řadu let pracuje, že její sestra právě v tuto dobu odjížděla na dva měsíce zpět do Kyjeva, aby tam dokončila nějaký klavírní cyklus... V okamžiku, kdy paní soudkyně

vytušila, že odpověď je vzhledem k předem připravenému scénáři kontraproduktivní, velmi ostře mě v polovině slova přerušila – na toto jsem se vás neptala, irelevantní, neprotokolujeme. Najednou jí tedy otázka, kterou mi s velkým zájmem položila, nepřípadala důležitá. A v tomto duchu bych mohla pokračovat dál a dál. Zhruba polovinu času soudního jednání se JUDr. Horáková zaobírala odborným (nikoliv znaleckým) posudkem Jana Šíra z katedry politologie. K samotnému posudku se ještě vrátím, ale v tomto případě zajímavé bylo, že paní soudkyně měla potřebu se při pracovním soudu zaštiťovat nějakým pseudopolitickým posudkem a nikoli platnými paragrafy a zákoníkem práce. Kolik u nás proběhlo pracovních sporů, kde se soudce opíral o odborné posudky? Čili soud se z pracovního práva přesunul do oblasti politické, kde se, nejen podle mého názoru, vůbec ocitnout neměl. Velmi strohé ústní zdůvodnění rozsudku bylo, že jsem porušila demokratické principy našeho školství. Jaké jsou tedy tyto demokratické principy? Nikdo mě s nimi neseznámil. Velmi úsměvné a maličko paradoxní až schizofrenní je, že pedagog, který děti vede ke svobodě slova a získávání informací ze široké škály zdrojů, je osočen z porušení demokratických principů. Mimochodem písemné vyhotovení rozsudku, které jsem měla obdržet do měsíce po soudu (tedy do 27.března 2023) dosud nemám.

Zmínil jste odborné posudky, které zazněly u soudu – první z nich dodala fakulta sociálních věd, podle které jste se pokusili ovlivnit názory žáků a použili jste k tomu dezinformační zdroje, druhý posudek z katedry politologie došel k již zmiňovanému závěru, že vaše výroky jsou neslučitelné s demokratickým školstvím. Z toho normálně razí pach minulého režimu, který používal podobný slovník.

Nejprve k tomu z fakulty sociálních věd. Je naprosto zřejmé, že autor nebyl s příslušnou nahrávkou řádně seznámen. Když opomenou to, že nahrávka z hodiny, která má 45 minut, se ztenčila na 18 minut, musí tu zaznít, že Seznam, který ji zveřejnil v podstatě

bezprostředně po té hodině stylistiky loni v dubnu, ji sesřihal na pouhé 4 minuty. Vystříhal pasáže, které se mu ke zničení a zlikvidování člověka příliš nehodily, doplnil příslušnými dehonestujícími a zavádějícími komentáři, zato ty pasáže, co zbyly, řádně ozvučil, aby ty „správné“ úseky vyznívaly naléhavě a imperativně. No a z takto zmanipulované nahrávky pořizovala fakulta sociálních věd „odborný“ posudek. Hovoří v něm mj. o mé intonaci, o zvyšování hlasu, dokonce o gestikulaci a řeči těla!!! To by jeden neřekl, co se dá všechno z audionahrávky vysledovat. No a k posudku pana Šíra snad nemá smysl se vyjadřovat vůbec. To je naprosto tendenční prorežimní paskvil. Uvedu jen jednu věc za všechny: Pan Šír přišel s tím, že cituji: „tvrzení o domnělé likvidaci ruského obyvatelstva v Donbasu nemá oporu v dostupné evidenci“. Tím ovšem popírá závěry takových světových humanitárních a politických organizací, jako je např. Amnesty International, která opakovaně konstatuje, že při genocidě na východě Ukrajiny přišlo od roku 2014 o život (rovněž umučením a brutálním utýráním) 14 000 obyvatel, 8000 obyvatel bylo doživotně zmrzačeno. Posudek pana Šíra z katedry politických věd nemá bohužel cenu ani toho papíru, na němž je napsán. O věrohodnosti, odbornosti a objektivitě posudku pana Šíra vypracovaného na státní objednávku opravdu nemá cenu vůbec hovořit. Bohužel v tomto duchu probíhá v poslední době v Čechách veškerá osvěta. Ty máš jiný názor, a třebaže se opírá o doložitelné informace a fakta, či závěry mezinárodních organizací, my tvrdíme, že je to lež. A názor není lež!!! Tahleta větička teď frčí, to je to správné současné dogma.

Kromě toho, že jste třídní nepřítel, který používá „dezinformační zdroje“, jste prý použili i množství nepřesných informací a manipulací. Žákům jste vyprávěla o tom, že ruskojazyčné obyvatelstvo bylo v oblasti Doněcka a Luhanska vražděno od roku 2014. Vaše protistrana tvrdí, že jde o narativ Kremlu, který se tím pokouší ospravedlnit útok na suverénní Ukrajinu. Zeptám se takhle – nechtělo by to protiútok? Každý, kdo to dnes popírá, schvaluje nacismus a vyvražďování ruskojazyčného

obyvatelstva na Ukrajině a nezaslouží si nic jiného, než tvrdý proces. Upozornili jste na genocidu, o které se už nesmí mluvit a která je dnes dokonce popírána. Nevěděli byste předložit důkazy?

Důkazů mám samozřejmě plno a sama jsem zvědavá, jak chce protistrana popřít a zvrátit nevyvratitelné. Ale znovu musím konstatovat, spravedlnost v tomto státě není pro všechny. Je to smutné. Co je dovoleno pro pána, není povoleno pro kmána. Jak jinak si vysvětlit, že prokazatelné trestné činy, jako je například vyvěšování podobizny prezidenta jiné země v pytli na mrtvoly na státní budově MV nejsou kvalifikovány jako trestné činy? Nedávno se starosta MČ Praha – Řeporyje dovolával na sociálních sítích vraždění českých dětí a jejich matek. Neskutečné, otřesné, ohavné. Avšak právně u nás? V pořádku. Adorování smrtelného atentátu na ruskou novinářku Darju Duginovou ministryní obrany. Proboha, ona se opravdu radovala ze zabití člověka??!! Vtahuje zemi do války na základě falešného poplachu (když raketa vystřelená Ukrajinci dopadla na území Polska), zatímco pan Fiala nikoho nikam nevtahuje, ten jasně tvrdí (nebo signalizuje?), že už ve válce jsme. A mnoho, mnoho dalšího. Ale když dětem řeknete, a naprosto oprávněně, že v Kyjevě se nic neděje, tak už máte na krku paragraf. Dokonce ten o obhajování, popírání, schvalování a zpochybňování genocidia. Dost disproporce v tom, co je u nás považováno za trestný čin a co ne, že ano. Myslím, že v normálním právním státě by byla dost fuška cokoli z mého projevu na tento paragraf našroubovat, my bohužel ale od posledních voleb v právním státě nežijeme.

Pokud jsem to správně pochopila, dodnes nevíte, čím konkrétně jste se provinili... Jaká konkrétní pasáž vaší „přednášky“ o Ukrajině je závadná, čím přesně jste se dopustili „popírání genocidy“. Působí to tak, že jste se vlastně provinili vším – hlavně tím, že jste vůbec otevřeli ústa. Jak se říká, měli jste „držet hubu a krok“...

No, to nikdo neví. Obávám se, že to neví ani pan státní zástupce Mgr. Richard Petrásek, jinak by to jistě napsal. On však v obžalobě neuvádí žádný konkrétní výrok, ale celou tu nahrávku, včetně rozpadu Sovětského svazu, promíchání národností obyvatelstva v pohraničí apod. Na to pana státního zástupce Mgr. Richarda Petráska upozornil rovněž můj právník, že je třeba uvést a specifikovat konkrétní výrok, který by naplňoval skutkovou podstatu trestního činu (§ 405 – to je ta genocida), Pokud tomu tak není, jde o porušení práva na obhajobu. Ale na takovou drobnost, jakou je nějaká nezákonnost či protiústavnost, které se dopouští, pan státní zástupce Petrásek vůbec nereagoval. No ono je totiž těžké reagovat na něco takto vykonstruovaného, nesmyslného a zvráceného a podložit to nějakými smysluplnými důkazy. Na tomto místě by určitě také bylo dobré zmínit, kdo na mě vlastně tu žalobu podal. Byly to dvě osoby – současně, tím mám na mysli na jednom papíře. Někaký pan Michal Krajčírovič, osobně ho neznám, pouze jsem si ho vyhledala na sociálních sítích. Zde se prezentuje jako psychiatrický pacient, což rozhodně nebudu rozporovat. Zajímavé však je, že tento pán moralista č. 1 vlastní na Praze 6 jakýsi menší objekt bývalé prádelny, neobyvatelný, v němž má fiktivní sídlo řada tzv. „kastlíkových firem“. Člověk by si skoro myslel, že člověk, kterého tak pobouřila náplň mé hodiny, bude vzorem ctnosti. No a spoluautorem této žaloby je pan František Kroupa. Stále ho mám před očima, jak popostrkuje před kameru svého syna Jonáše, aby před celým národem pohanil tu učitelku, která měla tu drzost a chtěla po žácích, aby si obstarávali informace. Jeho chování komentovat nebudu a ani nechci, protože mi je z něj zle. Každý normální rodič se přece snaží své dítě chránit, držet stranou, zatímco tento modrožlutý pán přetéká nenávistí takovou měrou, že neváhal využít svého syna a vtisknou mu před celým národem punc bezcharakterního udavače.

Média, za která by se dnes nestyděl ani nacistický ministr propagandy Goebbels, proti vám spustila brutální antikampaň... Učitelka, která lhala o Ukrajině.... Učitelka, která šířila dezinformace a zlehčovala válku... Učitelka, která tlačí dětem ve

třídě do hlavy hromady proruského Učitelka, která vykládá žákům lži ruské propagandy...Proruská učitelka, která bude propuštěna...Vaše jméno je dnes mediálně „profláknuté“, potupené, pošpiněné. Jak vám to ublížilo?

Mainstream média, tak to je kapitola sama o sobě. O zmanipulované nahrávce doplněné dehonestujícími, nepravdivými a zavádějícími komentáři jsem se již zmínila. To, že mi nedala možnost se k celé kauze vyjádřit, je další věc, která svědčí o jejich jednostrannosti a neobjektivitě. Např. paní Ciroková, redaktorka ze Seznamu, mě oslovila loni v dubnu, předtím, než o mně zveřejnila první článek, zda bych se ke kauze nevyjádřila. To jsem udělala a čtyři dny před tím, než mě veřejně začali dehonestovat a lidsky i profesně ničit, měla tato paní redaktorka k dispozici celé mé vyjádření. Asi není těžké uhádnout, že ho nezveřejnila, že? Od té doby toho bylo o mně na mainstreamu uveřejněno mnoho, ale v podstatě stále jedno a totéž a vždy v jejich režii. Lži, polovičaté a zavádějící informace. Tak např. několik článků vyšlo na Seznamu pod titulem „Učitelka, která popírala válku na Ukrajině.“ Co tedy můžeme chtít od redaktorů, kteří nejsou schopni dát dohromady ani pravdivý nadpis. Gratuluji Seznamu ke spolupráci s takovými profesionály. Názorná ukázka rozporu mediálního sdělení a reality, téma mé hodiny v praxi. Ano, medializace mi ublížila, poškodila mé jméno, pověst, ublížila mé rodině. Ale ne medializace jako taková, ale mediální lži. Manipulace čtenáři a posluchači, záměrné přetáčení celé kauzy, zamlčování podstatného, podsouvání nepravdivých informací, vytrhávání z kontextu, aj. Ovšem až tito redaktori v čele s paní Cirokovou jednou procitnou a dovzdělají se v historii, budou se za své články hluboce, hluboce stydět.

Nejste jediná, kdo v České republice čelí politickému procesu. V base už za „drzé kecy“ o Ukrajincích, nenasazení respirátora a autobusu a výhrůžky covidové aktivistce, sbírající informace o tzv. „antivaxerech“ a „dezinformátorech“ sedí Patrik Tušl, který dostal dohromady patnáct měsíců. Za šíření poplašné zprávy a

výroky, které mohly u občanů ČR vyvolat obavu z přímého konfliktu s Ruskou federací, dostal čtyřměsíční podmíněný trest s odkladem na rok a půl organizátor demonstrací Česká republika na 1. místě Ladislav Vrábel. Podmínku na čtyři roky a dva měsíce dostal za spolupráci se zneprátenou mocností, napadení člena zdravotnického týmu a úmyslné šíření infekčního onemocnění básník a písničkář Pavel J. Hejátko, kterému „uletěla ruka“ při povinném a bolestivém covidovém spárání v nose... Za rozhlasový program, věnovaný masakru v Katyni, se před soud postavili regionální publicista a novinář, zakladatel Svobodného rádia Vladimír Kapal, vysokoškolský pedagog a bývalý místopředseda KSČM Josef Skála a amatérský historik Juraj Václavík. Za jiný pohled na historickou událost dostali osmiměsíční podmínku. V České republice se množí případy pronásledování lidí za projevený názor a přibývají trestní stíhání. Jak hodnotíte to, co se u vás děje?

Jak se toto dá hodnotit? Politické procesy jsou zpět. Je potřeba zastrašit lid, umlčet nepohodlné. Jak řekl Mao – potrestej jednoho, vychováš dav. Já ale už jsem příliš stará na nějaké ohýbání páteře, teď už s tím začínat nebudu. Asi jen blázen by řekl, že se na soudní proces těší. Ale když už to nechala naše vrchnost takto vygradovat, tak se snad i těším. Je totiž nutné, aby konečně naplno zazněly věci, které se před lidmi tají (třeba cenzurou tisku či kriminalizováním nepohodlných názorů), aby byly zveřejněny informace, dokumenty a důkazy, které mám k dispozici. Aby se má kauza dostala slovo od slova ven, mezi veřejnost. Že jsem genocidu ani neobhajovala, ani nepopírala, ani neschvalovala, naopak jsem na ni žáky upozornila a ostře ji odsoudila, bohužel ale asi ne na té „správné“ straně. Možná by na to do budoucna mohl pamatovat náš trestní zákoník a upřesnit, kterých národů a etnik se genocida smí týkat a smí se o ní hovořit, a u kterých nikoli. V této souvislosti mě napadá. V sobotu 13.5. se konal jakýsi běh za oběti politických procesů, který

organizoval či spoluorganizoval právě bratr pana Františka Kroupy, Mikuláš. Škoda, že mi zapomněl poslat pozvánku, zasloužila bych si ji.

Jedna věc mi na tom celém připadá úplně nejsmutnější – postoj lidí kolem vás, kteří se vás nezastali a v obtížné situaci se za vás nepostavili. Vyjádřili jste se v tom smyslu, že učitelé a dokonce i ředitelé škol, kteří vás odmítají přijmout do práce, vám ve skutečnosti dávají za pravdu a dokonce vám fandí. Navenek ale mlčí a mnou nohama. Toto neskutečné pokrytectví, tento nedostatek charakteru a odvahy dospělých lidí, toto poklonkovaní a ohýbání zad před nějakou „vyšší mocí“, je tragédií našich národů. Kdyby se každý jeden postavil za to, co si opravdu myslí a čemu věří, podobné problémy, do kterých jste se dostali vy, bychom vůbec nemuseli řešit. Bohužel existuje mezi námi mnoho slabochů a pokrytců, kteří si raději vyberou život ve lži a nespravedlnosti, jen aby měli od režimu klid...

Ano, vyjádřit se, prezentovat svůj názor (v mém případě nikoliv názor, ale fakta), je věc právě té rovné páteře a osobní odvahy (a samozřejmě informovanosti). Ale!! Každý má rodinu, je zodpovědný nejen za sebe, ale i za ni, musí z něčeho žít, platit nájem a plno dalších výdajů apod. Ale oni se lidé stejně časem semknou a projeví svou nespokojenost. Takovýhle nátlak, zvuče, právo a zákony jen pro vyvolené, zásah do osobních svobod se nedá dlouho vydržet. Bohužel zatím se této nespravedlnosti a nebojím se říci fanaticismu, jimž jsem vystavena, nepostavily ani odbory, u těch by to člověk snad už očekával jako povinnost. Proto tady jsou, měla by to být náplň a smysl jejich činnosti. Copak tedy chtít od normálního běžného občana, který je v současné době dotlačen k tomu, že sám je rád, že je rád, neví kde mu hlava stojí, zda spadne do dluhové pasti zítra nebo už dnes, balancuje na hranici důstojného přežití, ten dnes nemá moc prostoru přemýšlet o důvodech vyhození a trestního stíhání nějaké učitelky. Je rád, že přežívá. Ovšem, až se lidé

opravdu poctivě zamyslí, zjistí, že je tam společného mnoho. Že jsme tlačeni do krajnosti a je s námi manipulováno ve všech sférách naší existence: ekonomické, výchovně-vzdělávací, morální, intelektuální, právní...

Abychom nekončili negativně naladěni – naštěstí existují i lidé, kteří mají dostatek charakteru a odvahy, aby se postavili za právo, pravdu a spravedlnost. Takoví vám vyjádřili podporu. Jak se projevuje? Pomáhá vám?

A je jich mnoho. Lidé mi vyjadřují účast, morální podporu. A pak ještě pomoc, kterou zde nechci specifikovat, ale děkuji, opravdu z celého srdce děkuji. Dotyčný/dotyční už budou vědět. Je fajn vědět, že člověk není sám, že je nás moře, kteří se nikdy nesmíří s překrucováním faktů, událostí, pozměňováním výkladu historie a naprostým pošlapáním demokratických principů, jako je svoboda slova, projevu, názoru, práva na informace aj. které jsme si tu pracně vybudovali, a nyní o ně velmi lehce přicházíme.

Za projevení jiného názoru na rusko-ukrajinský konflikt a za svobodnou diskusi se žáky vám hrozí odnětí svobody na tři měsíce až šest let natvrdo... Jak jste na to psychicky připravená? Plánujete dále bojovat? Máte z nadcházejícího období strach? Mám z vás silný dojem, že mu čelíte s rovnými zády a odvahou. Za to vám patří díky a pochvala – jiní na vašem místě by se složili a poddali...

Skoro se mi chce říct, že při dnešní drahotě, cenách bydlení, energií, potravin aj. by byl pobyt v kriminále v podstatě výhrou. Taky mě napadá, že oproti panu Davidu Svobodovi jsem ještě nedopadla tak špatně. On dopadl hůř, musí absolvovat cestu s Černochovou na Libavou. (Olympionik David Svoboda, který súhlasil s účasťou športovcov z Ruska a Bieloruska na olympiáde, musel za trest absolvovať návštevu vojenského priestoru Libavá. Armáda Českej republiky tu cvičí príslušníkov ozbrojených síl Ukrajiny – pozn. red.) Proti tomu jsou tři roky v kriminále čajiček. No každopádně z mých

prokazatelných tvrzení vykonstruovat trestný čin, to bude chtít hodně velkou kreativitu a hodně velké ohýbání paragrafů. V můj prospěch totiž hovoří fakta, pravda, důkazy, Ústava. Protistrana má moc a aroganci. Takže slovy klasika – příliš velký případ pro spravedlnost. Přesto já už jsem v tuto chvíli vyhrála, v každém případě morálně. Odvléci pedagoga, který celý život zasvětil práci s dětmi, od katedry přímo k soudu jen proto, že při výuce poukázal na informace a fakta, které se nám naši „mocní a pravdomluvní“ snaží za každou cenu zatajit, a chtěl po žácích, aby si sháněli informace, zamýšleli se nad nimi a nepapouškovali první mainstreamový nesmysl, o němž se dočetli v titulu článku, se jaksi příliš neslučuje s našimi právními a demokratickými principy. Skutečně žijeme v právním a demokratickém státě? A pro vyřvavače dnes tak módního dogmatu názor není lež bych vzkázala – názor je názor a fakta jsou fakta, a v mém případě obojí v naprostém souladu.

Co byste měli chuť odkázat lidem v České a Slovenské republice, do kterých se opět vrací totalita? Jak té totalitě ukázat prostředníček? Jak ji poslat tam, kde patří – do minulosti?

Je to těžké, člověk je děním okolo sebe naprosto demotivován a frustrován. Mně se například třicet let praxe ve školství, tisíce perfektních dětí a fajn rodičů během pár okamžiků zredukovalo na pár vět, dva tři malé udavače a pár nesnášenlivých fanatických rodičů. Ale bojujme. Zachovejme si zdravý rozum, morální hodnoty a hlavně sebeúctu. Řidme se tím, čím jsem po celou pedagogickou kariéru apelovala na děti: informuj se, čti, přemýšlej, vyvozuj, analyzuj, používej rozum. Všechny nás nezavřou, protože lidí se zdravým myšlením a uvažováním je drtivá většina. Nedopustme, aby hrstka fanatiků s pochroumaným světonázorem ovládla devadesát procent slušných lidí. Argumenty musí zůstat nadále argumenty, nemohou je nahrazovat zákazy, zastrašování, sprostota a urážky, jak se dnes často děje. A hlavně: nebuďte přesvědčeni, že právě vás se to netýká. Držím nám všem palce!

Článek vyšel 18.5.2023 na <https://www.hlavnespravy.sk/>.